

Publicerad 2008-05-20 13:20 av Jannica Nattzkatta Engdahl

Måste skriva av mig mina känslor. Inte min avsikt att strö salt i såren. Det är bara mitt sätt att gå vidare.

Blekna

Så det var så det var
Att va \"den andra\"
Inte minsta glamoröst
Ingen seger ingen triumf
Först nu kan jag förstå
hur man kan förlåta dessa snedsteg.
Det är ju ändå dig han kommer hem till.
Likväl som jag förlåtit andra.
Bortsprungna, vilsegångna,
som med ånger kommit hem.
Märken på min kropp. Blekna!
Märken på min själ. Blekna!
Där han smekte mig så ömt,
när han sade \"Du är min flicka\".
Det är där det svider mest.
Infekterad, öm och sårad
Ensam, lämnad och förlorad.
Med en enda skamsen tröst
i tanken att han ej kan glömma.
Ett fåfängt sorgligt hopp;
att jag var mer, än någon annans kropp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jannica Nattzkatta Engdahl med Poeter.se id #23064 innehar upphovsrätten